

Протокол

№

гр. София, 09.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 09.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **11573** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „ЗЪРНОХРАН“ ЕООД - редовно и своевременно призован чрез управителя си К. И. П., се представлява от адв. В. Ч. от АК-В., който представя пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ ДИРЕКТОР НА ДФ „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ – редовно и своевременно призован се представлява от СТ. ЮРК. Б. М., с пълномощно по делото.

СГП – редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

По делото е постъпила молба от зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ с вх. № 2515/20.01.2023 г. на АССГ, в изпълнение на съдебно определение от 12.01.2023 г., като се представят и се моли да се приемат, като доказателства по делото, изисканите от съда писмени доказателства във връзка с връчването на заповед на министъра на земеделието с № РД-20-90/27.04.2022 г., а именно: писмо с № 10-179/05.05.2022 г. на зам. министъра на земеделието, с което се изпраща въпросната заповед на адресата и известие за доставяне, според което заповедта е връчена на дата 10.05.2022 г.

С молбата уведомяват също, че до настоящия момент в ДФ „Земеделие“ не е постъпила информация или документ, според които заповедта да е обжалвана по съдебен ред и затова същата е счнета за влязла в сила.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

**ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

ДОКЛАДВА жалбата и представените към нея към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА постъпилата молба от зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ с вх. № 2515/20.01.2023 г. на АССГ, ведно с приложенията към нея.

АДВ. Ч.: Поддържам жалбата. Няма да сочим други доказателства. Да се приемат доказателствата, представени с жалбата и с административната преписка.

ЮРК. М.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания. Моля да се приемат доказателствата, представени с жалбата и с административната преписка.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА административната преписка.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към жалбата, а именно: заповед № 177/20.09.2018 г., на директора на областна дирекция „Земеделие“ – [населено място], справка за ползваните имоти с регистрирано правно основание и заявление за сертификация на дейност по биологичен метод Схема А Фермер – Растениевъдство, съгласно Регламент (ЕО) 834/2007 от 04.07.2019 г., прието на 05.07.2019 г.

ПРИЕМА представените с постъпилата молба от зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ с вх. № 2515/20.01.2023 г. на АССГ писмени доказателства: писмо с № 10-179/05.05.2022 г., на зам. министъра на земеделието и известие за доставяне, видно от което заповед на министъра на земеделието с № РД-20-90/27.04.2022 г. е връчена жалбоподателя на дата 10.05.2022 г.

АДВ. Ч.: Представям списък на разноски и платежно нареждане за извършено плащане по банков път. Дадох го на колегата преди залата, преди началото на съдебното заседание. Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. М.: Запознат съм със списъка за разноските. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ НАМИРА, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

**ОПРЕДЕЛИ:
ОТКРИВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО**

АДВ. Ч.: Уважаеми господин председател, с акт за прекратяване на биологичен ангажимент, по Мярка 11 - „Биологично земеделие“ от ПРСР за периода 2014-2020 г., издаден от зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ на 19.01.2022 г. е прекратен съответният биологичен ангажимент на жалбоподателя „Зърнохран“ ЕООД по Мярка 11. След постъпила жалба е издадена заповед № РД-20-90/27.04.2022 г. на министъра на земеделието, с което жалбата на „Зърнохран“ ЕООД срещу акта за прекратяване на ангажимента е оставена без уважение. По делото е налице данни, че самия акт за прекратяване на биологичен ангажимент, след потвърждаването му с процесната заповед, не е бил оспорен по съдебен ред. Независимо от този факт следва да бъде направен кратък анализ на правната обосновка на казуса и доколко ответникът, като административен орган, е приложил правилно материалния закон. Касае се за секторно законодателство в сферата на земеделието и в частност за подпомагане на земеделските стопани, като приложимата конкретно към Мярка 11 по законова уредба е Наредба № 4 от 24.02.2015 г., за прилагане на Мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР.

На първо място, от данните, които цитирах преди малко, се установява, че ангажиментът е бил прекратен след петата година, независимо от причината за прекратяването. Считаю, че на първо място е приложен неправилно текста на чл. 15, ал. 4, т. 2, като е прието, че земеделският стопанин следва да възстанови 100 % подпомаганията, които е ползвал през съответните стопански години, които са конкретно посочени по цифри и накрая са обобщени в процесния акт за установяване на публично държавно вземане.

Съгласно приложимата разпоредба би следвало санкцията да бъде в размер до 10 на 100 от подпомагането, когато ангажиментът е бил прекратен след петата година.

Безспорно от данните по делото се установява, че първото заявление за подпомагане е подадено за кампания 2015 г., така че към датата на прекратяване на ангажимента са изтекли повече от пет години, но това само по себе си е само относимо и приложимо ако административния орган беше използвал правилния материален закон.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от цитираната от мен преди малко Наредба № 4 от 2015 г., тази наредба урежда условията и реда за подпомагане на земеделските стопани, които извършват земеделски дейности, насочени към подобряване опазването на околната среда по Мярка 11 „Биологично земеделие“ от програмата за 2014-2020 г., финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, тоест, безспорно е, че средствата, чието отнемане се постановява с оспорения от жалбоподателя акт за установяване на публично държавно вземане има произход на европейски средства от съответния Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. При тази хипотеза напълно неправилно и необосновано е бил издаден акт за установяване на публично държавно вземане вместо решение за финансова корекция. Приложима е разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ – новото заглавие от 2022 г.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от този секторен закон, средствата от европейските фондове при споделено управление, по смисъла на същия, са и средствата от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. При това положение считаме, че ДФ „Земеделие“ е приложил неправилно материален закон, тъй като при анализ на разпоредбите на чл. 15, чл. 17 и чл. 33 от Наредба № 4/24.02.2015 г. на министъра на земеделието и храните и във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 1 – т. 9 и чл. 73 от закона, който

цитирах преди малко, за управление на средствата от европейските фондове, той е следвало да направи необходимото разграничение между нарушенията, които водят до издаване на решения за налагане на финансова корекция и нарушения, които са основания за издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. Последният се издава само в случаите когато не се касае за нарушения, представляващи нередности, водещи до налагане на финансови корекции, посочени в чл. 70, ал. 1 от закона за управление на средствата от европейските фондове, а е налице нарушение на задължение на бенефициер, евентуално налице нарушение на задължение на бенефициер, произтичащо от секторното законодателство и при това положение се оказва, че ответният административен орган е нарушил материалния закон и е издал един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен. В този смисъл е и решение № 15971/29.12.2020 г., по адм. дело № 8344/2020 г., на ВАС, 8-мо отделение.

При тези съображения, моля, за цялостна отмяна на оспорения акт за установяване на публично държавно вземане, поради издаването му в несъответствие с материалния закон, което го прави незаконосъобразен изцяло.

Моля при този изход на спора да осъдете ответника ДФ „Земеделие“ да заплати на моя доверител сторените по делото разноски, съгласно приложения списък по чл. 80 ГПК.

В 10:13 часа СЪДЪТ ОБЯВИ 2 (две) минути почивка.

В 10:14 часа, след обявената почивка, съдебното заседание продължава в същия съдебен състав, при същите страни и секретар.

ЮРК. М.: Уважаеми господин председател, моля, да имате предвид, че основният факт, който според мен, се доказва безспорно по това дело, е влизането в сила на акта за прекратяване на биологичния ангажимент. Въпросният акт не се оспорва от ответната страна. Той се доказва и от представените по преписката доказателства. Абсолютно всички доказателства, които ответната страна е представила, както и доводите и твърденията, касаят производството, което вече се е провело и има влязъл в сила акт за прекратяване на ангажимент.

В тази връзка искам да обърна внимание, че съществува многобройна непротиворечива съдебна практика от ВАС, че в настоящото производство при издаден акт за установяване на публично държавно вземане, подобни твърдения и доказателства са ирелевантни. Те следва да бъдат отправени в онова производство, където вече са били отправени и съответно са преклудирани с влизането на въпросния административен акт в сила.

Основният спор по настоящото дело е относно размера на санкцията. Държа да подчертая, че не съществува практика, която на нас да ни е известна, в подобни случаи да се издават решения за финансова корекция. Съгласно нормата на чл. 27 от закона за подпомагане на земеделските производители, ЗУСЕСИФ се прилага в изброени хипотези, в точно изброени хипотези. Когато не се намираме в тези хипотези се прилага ДОПК, чл. 166 от ДОПК, по силата на който се издава въпросния акт.

В случая не се намираме в нито една от хипотезите на чл. 70 от ЗУСЕСИФ, мисля, че там беше, където са изброени точно 9 (девет) хипотези, така че тези аргументи, според

мен, нямат правно основание, които се изтъкнаха.

Относно размера на санкцията, в обжалвания акт за установяване на публично държавно вземане, изрично е аргументирано, че той се издава на две правни основания. Едното правно основание е, че не е представен сертификат, тоест, не е представен годен документ в срока по чл. 15, ал. 5, т. 3 и другото правно основание - че не са заявени за подпомагане същия процент площи, които са били одобрени. За едното правно основание е предвидена санкция от 100 %. Въз основа на това ДФ „Земеделие“ издава и въпросната санкция.

Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моля да ми се предостави срок за представяне на допълнителни писмени бележки.

АДВ. Ч. (реплика): Първо, по повод възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, същото е с ДДС, тъй като оспореният административен акт има материален интерес. Възнаграждението, което ми е заплатено е под минимума на Наредба № 1/2004 г., с оглед редакцията ноември месец 2022 г. е значително под установения минимум.

На последно място, искам да кажа, че в случая приложение наистина следва да намира, ако, разбира се говорим въобще за законосъобразност на издадения административен акт, разпоредбата на чл. 15, ал. 4, т. 2, защото при прекратяване на многогодишен ангажимент се прилагат съответните коефициенти и процентни ставки за определяне размера на санкцията, тоест, когато имаме прекратяване на даден ангажимент, както в процесния случай, тази норма субсумира предходните норми на Наредбата, която се прилага в случая, така че трябва да се придържа към предходния административен акт, а именно прекратяване на ангажимента.

На основание чл. 149, ал. 3 ГПК СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ 5-дневен срок от днес на процесуалния представител на ответника за депозиране на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10:21 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: